

GYAKORLATI PEDAGÓGIA

1942.

NEVELÉSÜGYI FÜZETEK

október

8. füzet

Himnusz a Kárpátokhoz.

Voltunk Kelet pusztáin
 Vert nyáj karám nélkül,
 Vihar zilált odakinn
 S hun-halál várt végül;
 Akkor Isten védő kart
 Nyújtott a pusztán át,
 Körülölelt, betakart
 Védő karja, Kárpát.

Kegyelemmel és Álmot
 E kar fölemelte,
 Fenn ő égi őrszem most,
 A szent bérc ör-lelke,
 S Isten ölébe vonta
 Vert népét, az árvát,
 Istenháza azóta
 Fölöttünk a Kárpát.

Tudjuk, valljuk: magyar kard
 És magyar bölcsesség
 Kevés védni a magyart,
 Hogy sírba ne essék.
 Kellett égi pajzs nekünk,
 Égignyult határgát,
 S nélküle nincs életünk,
 Isten pajzsa Kárpát.

Ő őríz itt kalászt, bort,
 Munkát, békét, álmát,
 Ő áldja a jó pásztort
 S bünteti a gyávát,
 Ő avatja bölcsé azt,
 Kin szent lelke száll át,
 S hőssé nő itt a paraszt,
 Ha téged véd, Kárpát.

Ormoddal az Úr nekünk
 Törvényt írt e földre,
 Szövetséget kötöttünk
 Istennel örökre,
 Te vagy a törvény nekünk,
 Bennünk lelked jár át,
 Rád esküszünk s követünk
 Törvénytáblánk, Kárpát.

Felénk nyújtott védő kar,
 A te küzdő néped
 Téged kiált, a magyar,
 A balsorstól tépett,
 Kész áldozni ama vért,
 Mit ráhagyott Árpád,
 Emelj magadhoz azért
 Isten karja, Kárpát.

Bodor Aladár.